

Rebningstation ved Høien. Andragendet herom har jeg først modtaget idag, og det ærede Medlem vil vistnok erkende, at jeg endnu ikke kan see mig istand til at udtale mig om, hvorvidt jeg maatte kunne anbefale det ærede Thing at bevilge Penge til et saabant Anliggende.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet:

Det skal kun være ganske faa Ytringer, jeg skal udbede mig Things Opmærksomhed for, idet en heel Deel af de Bemærkninger, der af det høie Things Medlemmer ere henvendte til mig, jo havde den Character, at der henstilledes Noget til min Overveelse. Og skjøndt jeg skal vise mig særdeles lærvillig ligeoverfor, hvad der saaledes henstilles til min Overveelse, og visselig ikke være mindst villig dertil, naar det kommer fra et Medlem af Danmarks Rigsdag, maa jeg dog netop derfor forbeholde mig at besinde mig alvorligt derpaa, og ikke at overile mig med Svaret nogle Timer eller maaskee et Par Dage, efterat en Sag saaledes er kommen til mig. Det er altsaa kun ganske enkelte Punkter, jeg skal bede om Tilladelse til endnu i dette Møde at berøre. Og deriblandt allerførst en Bemærkning af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som angaaer Kirkecommissionserne: deres Genealogi og Historie hos os er jo forøvrigt ikke ret lang endnu, den første er kommen til Ende, den anden er under Udfangelse, saa den da ikke kan siges at være kommen vidt. Den første fik sit Ledningsløb kort og syndigt bestrebet, saaledes, at hele Resultatet af den foreligger — om jeg hørte ret, efter den ærede Talers egen Bemærkning — i Tryk. Men allerede derved blev jeg lidt forstræffet, thi jeg veed ikke, om det ikke maatte være saa, at hvor Resultatet af en Kirkecommission fuldstændigen foreligger i Tryk og ikke har været videre, der er den rigtignok at agte for dødsødt. Jeg mener imidlertid derhos ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand vil, naar han befinder sig lidt, eller at ialtsald det ærede Thing, ved at vende Tanken til den Side, snart vil lægge Mærke til, at Resultatet foreligger paa en ganske anden Maade og i en ganske anden Skikkelse. Dersom Noget vil lægge Mærke til den trykte Betænkning om denne Commissions Forhand-

linger, saa vil han finde, at den begynder med, at Commissionen, skjøndt ikke udtrykkelig opfordret til at tage Spørgsmaalet om en Forsatningslov for Folkekirken under Overveelse, dog havde gjort det, at den om denne Forsatning deelte sig i to Parter, en Majoritet og en Minoritet, og at Resultatet paa dette Punkt er blevet, at der ingen Kirkeforsatning kom, Noget, som vel ogsaa har haad en stor Indflydelse paa alle de følgende Aar, i hvilke ingen Kirkeforsatning er kommen tilstede. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem og vist mange ærede Medlemmer i Thinget ere af den Mening, at naar det saavidt altsaa maaskee kunde siges, for at bruge det ærede Medlems Udtryk, at Resultatet kan betegnes med et Nul, saa har det dog været et godt Nul, at det ialtsald var i Overensstemmelse med, hvad man ønskede, nemlig ikke for Tiden at faae en Kirkeforsatning fremkaldt. Allerede dette synes saaledes at være et ikke saa ringe Resultat. Men saa kom der i hiin Kirkecommission en Række Spørgsmaal, som for en stor Deel vare den forelagte, og som altsaa var det, den havde at svare paa, og ikke det, den svarede paa, uden særligt at være spurgt derom. Og disse Spørgsmaal behandlede den saaledes, at en Række af de Love og Bestemmelser for Folkekirken, som siden den Tid ere komne, kunne siges at være udsprungne af den Rod. Jeg skal blot nævne en Sag som den, at igjennem Commissionens Udtalelser banedes Veien for Indførelsen af Afdgangen til at benytte den nye Psalmebog, som siden er gaaet Landet rundt i en saadan Masse af Exemplarer — og det uden mindste Kunstleri for dens Udbredelse —, at den næsten ganske har fortrængt og ligesom opslugt den gamle, saakaldte evangeliske. Og uagtet der existerer endnu — man har muligens glemt at tilbagekalde den — en Berettigelse til fremdeles at indføre ogsaa den evangeliske Psalmebog fra Slutningen af det forrige Aarhundrede, og det suurige Tilfælde virkelig er forekommet, at den i de senere Aar er indført paa et Sted: er den saa ganske bleven overvældet og afløst af den nye, og det ved en almindelig Folkestemme og Folkestemming, at det vel tør siges, at det ikke ganske var et Nul, der kom frem ved den Veilighed. Saa kom der i